

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

25.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 29-го Марта — 1838 — Wilno. Wtorek. 29-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Его Сіятельство, Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Бѣлостокскій и Минскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, 24-го ч. с. м. въ 10 часовъ вечера возвратиться изволялъ изъ Ст. Петербурга.

Санктпетербургъ, 21-го Марта.

Высочайшимъ Приказомъ отъ 16-го Марта, увольняются въ отпускъ: Генераль отъ Инфантеріи Князь Горзакъ 1-й, за границу, для излеченія болѣзни, и Командиръ 1-го Пѣхотнаго Корпуса, Генераль-Адъютантъ Баронъ Гейсмаръ, къ Германскимъ минеральнымъ водамъ, для излеченія болѣзни, на пять мѣсяцевъ. (Рус. Инв.)

— Его Императорское Величество, во 2-й день сего Марта, Высочайше повелѣть соизволилъ: по случаю кончины Митрополита Греко-Унитскихъ Церквей Иосафата, Архіепископа Полоцкаго, Бѣлорусскою Греко-Унитскою Епархією управлять Викарію его, Оршинскому Епископу Василю.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Вице-Канцлера Графа Нессельроде, о представленіи Посольства Нашего въ Парижъ, что некоторые Польскіе выходцы обращаются къ оному съ просьбою о дозволеніи имъ возвратиться на родину по тому уваженію, что они вывезены были въ несовершеннолѣтніи еще лѣтахъ своими родителями и не принимали въ мажоръ участія, Высочайше повелѣть соизволилъ, чтобы тѣмъ изъ выходцевъ, которые при выѣздѣ въ чужіе края изъ Царства Польскаго и изъ Губерній отъ Польши возвращенныхъ, не имѣли еще 15-ти лѣтъ отъ роду, дозволено было представлять просьбы о возвращеніи въ отечество, и чтобы таковыя просьбы принимаемы были въ разсмотрѣніе, если оны будутъ поданы въ теченіи одного года со времени достиженія просителями совершеннолѣтія.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о повсемѣстномъ введеніи въ пользу городскихъ доходовъ сбора съ протеста векселей, засвидѣтельствованія и явки заемныхъ писемъ, Мѣсяцемъ, Высочайше утвержденнымъ 2-го Февраля, положилъ постановить на предметъ сей слѣдующія правила:

1) Со всѣхъ предъявляемыхъ къ протесту векселей и съ представляемыхъ къ засвидѣтельствованію, судебной корроборации, или же взыскацію, заемныхъ писемъ, облиговъ, облигаций и иныхъ, подъ какимъ бы то ни было наименованіемъ, долговыхъ обязательствъ, взимается въ доходъ того города, гдѣ оны акты предъявляются, сборъ по цѣнѣ, въ какую актъ написанъ, въ слѣдующемъ размѣрѣ:

а) Съ векселей при протестѣ оныхъ по полу-проценту.

И б) Съ заемныхъ писемъ, облиговъ, облигаций и иныхъ, подъ какими бы то ни было наименованіями долговыхъ обязательствъ и актовъ, при предъявленіи

WIA DOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Яśnie Освѣщенный Пан Вилеński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Białostocki i Miński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiąże Dołhorukow, dnia 24 t. m. o godzinie 10-tej wieczorem, powrócił z St. Petersburga.

Sankt-Petersburg, 17-go Marca.

Przez Najwyższy Rozkaz pod dniem 16 Marca uwalniają się na urlop: Jenerał Piechoty Xiąże Gorczakow 1-szy, za granicę, dla wyleczenia się z choroby, i Dowódca 1-go Korpusu Piechoty, Jenerał-Adjutant Baron Geimar, do wód mineralnych Niemieckich, dla wyleczenia się z choroby, na pięć miesięcy. (Рус. Ин.)

— Jego Cesarska Mość, dnia 2-go teraźniejszego Marca, Najwyżej rozkazać raczył: z okoliczności śmierci Metropolity Greko-Unickich kościołów w Rosyi Jozafata, Arcybiskupa Połockiego, Białoruską Greko-Unicką Dyecezyą zarządzać jego Wikaryuszowi, Orszańskiemu Biskupowi Bazylemu.

— NAIJAŚNIEJSZY CESARZ Jego Mość, na przełożenie najuniższe P. Vice-Kancelerza Hrabiego Nesselrode, iż Poselstwo Rossyjskie w Paryżu przedstawiło, że niektórzy wychodźcy Polscy udają się doń z prośbą, o pozwolenie im wrócenia do rodzinnego kraju z tego względu, że oni w nieletności przez rodziców byli wywiezieni i do powstania nie należeli. Najwyżej rozkazać raczył, iżby tym z liczby wychodźców, którzy w chwili opuszczenia Królestwa Polskiego i Gubernij od Polski powróconych, nie mieli jeszcze lat 15 wieku, pozwolono było podawać prośby o powrót do ojczyzny i żeby takowe były przyjmowane na rozpatrzenie, jeżeli będą podane w ciągu roku od dnia dójścia przez proszących lat zupełnych. (Oznajmiono Rz. Senatowi przez P. Min. Spraw. Wewn. 12 Lutego b. r.)

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Pow szechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o wprowadzeniu w całym Państwie na rzecz dochodów miejskich poboru od protestacyi wexlów, poświadczenia i zajawienia pism pożyczkowych, przez Opinią, Najwyżej utwierdzoną 2-go Lutego, zamierzyła postanowić na ten przedmiot prawidła następujące:

1) Ze wszystkich podawanych, do protestacyi wexlów i od przedstawianych do poświadczenia, sądowej korroboracyi albo do uzyskania, pism pożyczkowych, obligów, obligacyi i innych, pod jakimbykolwiek były nazwaniami, zobowiązań długowych, pobiera się na dochód tego miasta, gdzie się te akta zajawiają, pobor podług ceny, na jaką akt jest napisany, w proporcji następującej:

a) Od wexlów przy ich protestacyi po pół procentu.

I b) Od pism pożyczkowych obligów, obligacyi i innych, pod jakimbykolwiek nazwaniami długowych zobowiązań i aktów, przy ich złożeniu do poświadczenia,

къ засвидѣтельствуванію, по написаніи, по четверти, и при явкѣ по срокѣ, равномерно по четверти же процента.

Съ иностранныхъ, предъявляемыхъ для протеста, векселей, данныхъ на иностранныя деньги, сборъ таковой производится съ той суммы, какая составитъ по приведеніи иностранной монеты въ Россійскую.

2) Сборъ сей производится въ одинаковомъ количествѣ, какъ въ столицахъ, такъ и во всѣхъ городахъ губернскихъ, уездныхъ, портовыхъ, заштатныхъ и военного поселенія, а равно и во всѣхъ посадахъ и мѣстечкахъ, казенныхъ или владѣльческихъ, гдѣ только существуютъ присутственные мѣста или лица, коимъ предъявляются помянутыя акты для засвидѣтельствуванія, судебной корроборации, протеста или взысканія, и гоступаетъ, въ городахъ и мѣстечкахъ казенныхъ, въ общую массу городскихъ доходовъ, и во владѣльческихъ, исключительно на содержаніе полиціи и пожарной части.

3) Пріемъ всѣхъ поименованныхъ актовъ къ засвидѣтельствуванію судебной корроборации, протесту или взысканію, производится, по точной силѣ ст. 494, 495 и 1341 Свода Законовъ Гражданскихъ и ст. 349 Св. Уставовъ торговыхъ, слѣдующими мѣстами и лицами: Палатами Гражданскаго Суда, Лифляндскимъ Гофгерихтомъ, Эстляндскимъ Оберъ-Ландгерихтомъ, Курляндскимъ Оберъ-Гофгерихтомъ и Судамаи Уездными, Фохтейскими и Оберъ-Гауптманскими, Городскими Магистратами, Ратушами, нотаріусами и маклерами, а равно и отражаемыми отъ Таможни чиновниками; а въ заштатныхъ городахъ, посадахъ и мѣстечкахъ, гдѣ нѣтъ особаго городского управленія, маклеровъ и нотаріусовъ, онъ можетъ быть производимъ пребывающими въ тѣхъ мѣстахъ станowymi приставами, коимъ, для внесенія предъявляемыхъ имъ актовъ, выдаются особыя за шнуромъ и печатью книги, по распоряженію Губернскаго Правленія.

4) Маклеры и нотаріусы назначаются только въ тѣхъ городахъ, въ коихъ акты предъявляются въ довольно значительномъ количествѣ. Они утверждаются въ семь званій установленнымъ порядкомъ съ разрѣшенія Губернскаго Начальства.

5) Маклерамъ и нотаріусамъ, согласно 554 ст. Св. Зак. Гражд., на содержаніе ихъ и канцелярскіе расходы, въ томъ числѣ и заготовленіе книгъ и уплату установленной 516-ю статьею того же Свода пошлины въ казну, предоставляется двадцать пять процентовъ съ вносимаго ими въ городской доходъ сбора.

6) Присутственные мѣста и состояща въ Государственной службѣ должностныя лица, за исполненіе сей обязанности, ни какого вознагражденія отъ города не получаютъ; они не подлежатъ и платежу установленной 516-ю статьею помянутаго Свода пошлины.

7) Если предъявитель акта не внесетъ, при самомъ представленіи онаго, опредѣляемыхъ здѣсь процентовъ, то нотаріусы и маклеры, или присутственные мѣста, не возвращаютъ актовъ до уплаты процентовъ, не останавливаясь однако же запискою или засвидѣтельствуваніемъ оныхъ. Когда предъявитель въ теченіе мѣсяца не явится и денегъ не внесетъ, то явленный актъ отсылается въ полицію для отдачи предъявителю, со взысканіемъ съ него слѣдующихъ въ городской доходъ денегъ, съ тѣмъ, чтобы оныя были отосланы въ Думу или Казначейство, куда будутъ слѣдовать, и о такомъ распоряженіи присутственные мѣста, должностные чиновники, нотаріусы или маклеры, отмѣчаютъ у себя въ книгахъ, уведомляя и тѣ мѣста, куда къ отсмакѣ деньги назначены, а сѣи, зачисливъ слѣдующія имъ деньги въ недоимку, въ случаѣ медленности во взысканіи, ходатайствуютъ, гдѣ слѣдуетъ, о содѣйствіи.

8) Присутственные мѣста и лица, коимъ предъявляются акты, записываютъ собранныя ими, на основаніи перваго пункта, деньги въ особо заведенныя для того книги, съ объясненіемъ: когда и отъ кого, съ какого акта, сколько получено оныхъ, отмѣчая вмѣстѣ съ тѣмъ поступленіе сихъ денегъ на самыхъ актахъ и въ книгахъ, въ коихъ акты занесены съ показаніемъ N. статьи, подъ которымъ деньги въ приходъ записаны.

9) Означенныя деньги, за отчисленіемъ слѣдующихъ маклерамъ и нотаріусамъ, по истеченіи каждаго мѣсяца и не позже 5-го числа, отсылаются при копіяхъ съ приходорасходныхъ книгъ за истекшій мѣсяць, въ присутственные мѣста, завѣдывающія городскими доходами, для причисленія къ ихъ суммамъ, а гдѣ нѣтъ таковыхъ мѣстъ, въ Уездныя Казначейства, для храненія. Деньги выводятся въ расходъ по тѣмъ же книгамъ, и сѣи статьи расхода оцѣняются надлежащими росписками.

по написанію, по ѳwierci, a przy zająwieniu po terminie, również po ѳwierci procentu.

Od zagranicznych, podawanych do protestacyi, wexlów, dauych na zagraniczne pieniądze, pobor takowy czyni się od tej summy, jaka będzie po zredukowaniu monety zagranicznej na Rossyjską.

2) Pobor ten uskutecznia się w jednakiej ilości, tak w stolicach, jako i we wszystkich miastach gubernialnych, powiatowych, portowych, nadetatowych i wojskowego osiedlenia, równie też i we wszystkich posadach i miasteczkach, tak skarbowych, jako i obywatelskich, gdzie tylko istnieją sądowe miejsca albo osoby, którym zająwiają się pomienione akta dla poświadczenia, sądowej korroboracyi, protestacyi lub uzyskania, i wchodzi, w miastach i miasteczkach skarbowych, do ogólnej massy dochodów miejskich, a w obywatelskich, wyłącznie na utrzymanie policyi i części pożarnej.

3) Przyjmowanie wszystkich pomienionych aktów dla poświadczenia sądowej korroboracyi, protestacyi albo uzyskania, uskutecznia się, podług istotnej mocy artykułów 494, 495 i 1341 Połączenia Praw Cywilnych i artykułu 349 Połączenia Ustaw Handlowych, przez następujące urzędy i osoby: przez Izby Sądu Cywilnego, Inflantski Hofgericht, Estoński Ober-Landgericht, Kurlandzki Ober Hofgericht i przez Sądy Powiatowe, Fochtejskie i Ober-Hauptmańskie, Mieskie Magistraty, Ratusze, przez notaryuszów i maklerów, jako też i przezznaczonych od tamozni urzędników; a w miastach nadetatowych, posadach i miasteczkach, gdzie niema osobnego zarządu mieskiego, maklerów i notaryuszów, przyjmowanie to może bydź uskuteczniane przez mieszkających w tych miejscach przystawów oddziałowych, którym, dla wpisania podanych im aktów, wydają się osobne sznurowe z pieczęcią księgi, z rozporządzenia Rządu Gubernialnego.

4) Maklerowie i Notaryuszowieznaczają się w tych tylko miastach, w których akta zająwiają się w dość znacznej ilości. Utwierdzają się oni na tym urzędzie ustanowionym porządkiem zezwolenia Zwierzchności Gubernialnej.

5) Maklerom i Notaryuszom, podług 554 artykułu Połączenia Praw Cywilnych, na ich utrzymanie i rozchody kancelaryjne, w liczbie tej i sporządzenie ksiąg i opłata ustanowionej 516 artykułem tegoż połączenia poszliny do skarbu, zostawuje się dwadzieścia pięć procentów od wnoszonego przez nich do mieskiego dochodu poboru.

6) Urzędy sądownicze i zostające w służbie Państwa osoby obowiązkowe, za wypełnienie tego obowiązku, żadnego wynagrodzenia od miasta nie otrzymują; znielegają oni i płaceni ustanowionej 516-m artykułem pomienionego Połączenia poszliny.

7) Jeżeli ukaziciel aktu, przy samem jego przedstawieniu, nie opłaciznaczonych tu procentów, tedy notaryuszowie i maklerowie, albo urzędy sądowe, nie powracają aktów, dopóki nie będą opłacone procenta, nie czyniąc jednakże trudności co do ich wpisania albo poświadczenia. Kiedy ukaziciel w przeciągu miedziacy nie zgłosi się i pieniędzy nie opłaci, tedy zająwiony akt odsyła się do policyi dla oddania ukazicielowi, z uzyskaniem od niego należących do mieskiego dochodu pieniędzy, z zastrzeżeniem, ażeby te pieniądze odesłano były do Rady Mieskiej albo Podskarbstwa, gdzie będzie należało, i o tém rozporządzeniu miejsca urzędowe, urzędnicy obowiązкови, notaryuszowie albo maklerowie, adnotują u siebie w księgach, uwiadamiac i te miejsca, dokąd oznaczone są pieniądze dla odesłania, a miejsca te, należące im pieniądze policzywszy do zaległości w razie nieprędkiego uzyskania, starają się, gdzie trzeba, o pomoc.

8) Urzędowe miejsca i osoby, którym okazują się akta, zapisują zebrane przez nich pieniądze, na osnovie pierwszego punktu, do osobno zaprowadzonych na to ksiąg, z wyrażeniem: kiedy i od kogo, od jakiego aktu, ile ich otrzymano, zapisując razem otrzymanie tych pieniędzy na samych aktach i w księgach, do których akta są wciągnięte z wykazaniem N. artykułu, pod którym pieniądze do przychodu są zapisane.

9) Pomienione pieniądze, po odtrąceniu należących maklerom i notaryuszom, po upłynieniu każdego miedziacy, i nie później nad dzień 5-ty, odsyła się przy kopiach z ksiąg przychodu i rozchodu za miedziacy upłynionu, do miejsc urzędowych, zawiadujących dochodami mieskimi, dla przyłączenia do ich summ, a gdzie tych miejsc nie ma, do Powiatowych Podskarbstw, dla chowania. Rozchod pieniędzy do tychże ksiąg wpisuje się, a te artykuły rozchodu poświadczają się należytemi rozpisami.

10) Въ случаѣ промедленія въ отсылкѣ денегъ, нотаріусы и маклеры подвергаются штрафу: въ первый разъ пятидесяти рублей, во второй вдвое, въ третій отрываются отъ сихъ должностей и предаются суду. Упущеніе же въ томъ членовъ присутственных мѣстъ и должностныхъ лицъ, передается разсмотрѣнію и законному постановленію Губернскихъ Правленій.

11) Книги въ началѣ каждого мѣсяца и также въ поздне 5-го числа, свидѣтельствуется на основаніи общихъ правилъ: въ присутственныхъ мѣстахъ, тѣми лицами, на коихъ возложено вообще свидѣтельство суммъ оныхъ, а у нотаріусовъ и маклеровъ однимъ изъ членовъ Думы, Магистрата или Ратуши, отряжаемымъ по журналамъ Общаго Присутствія; по окончаніи года, онѣ отсылаются на ревизію въ Казенныя Палаты: отъ присутственныхъ мѣстъ и должностныхъ лицъ непосредственно, а отъ нотаріусовъ или маклеровъ чрезъ Думы или Ратуши.

12) Какъ наблюденіе за сохраненіемъ въ нотаріальныхъ и маклерскихъ книгахъ надлежащаго порядка, по силѣ 522 ст. Св. Заков. Граж., лежитъ на Узднскихъ Страпчихъ, то на нихъ возлагается неослабный надзоръ и за правильнымъ сборомъ денегъ, а равно и за вѣрнымъ отправленіемъ оныхъ по принадлежности.

13) Если, при свидѣтельствѣ книгъ или въ послѣдствіи, будетъ открыто, что въ Думу или Казначейство отосланы были не всѣ слѣдующія деньги сполна, то недоплаченная сумма немедленно взыскивается съ удержавшихъ оную; виновные въ умышленной утайкѣ денегъ предаются суду, а сдѣлавшіе сіе лишь по ошибкѣ или упущенію, подвергаются штрафу вдвое противъ тѣхъ суммъ. (Опубл. Прав. Сен. 4 Марта 1838 г.) (С. В.)

Варшава, 10-го Марта.

Нынѣшній разливъ рѣки Вислы, былъ въ особенности бедствененъ для прибрежныхъ мѣстъ. Отъ морозовъ, внезапно наступившихъ послѣ вскрытія рѣки, ледъ остановился въ разныхъ мѣстахъ огромными массами и преградилъ свободное теченіе воды. Слѣдствіемъ этого было необыкновенное наводненіе, затопившее на значительное разстояніе, прибрежныя мѣста въ Варшавѣ и селенія, по рѣкѣ расположенныя въ губерніяхъ Мазовицкой и Сандомирской. — Возвышеніе водъ началось съ 19 (Февраля) (1 Марта), и было столь быстро, что жители мѣстъ, подвергшихся наводненію, не успѣли оставить своихъ жилищъ и почти мгновенно лишились всякаго сообщенія. При высотѣ воды, доходившей подъ Варшавою до 19 футовъ, они принуждены были искать себѣ убѣжища на кровляхъ домовъ, и даже костеловъ, подвергаясь суровости погоды и недостатку въ жизненныхъ потребностяхъ.

Съ полученіемъ первыхъ о томъ донесеній, по главному управленію Внутреннихъ дѣлъ, немедленно были приняты самыя дѣятельныя мѣры къ спасенію людей и ихъ имуществъ и къ подаію возможной, на первый случай, помощи. Люди всѣ безъ исключенія счастливо перевезены на лодкахъ въ ближайшія безопасныя мѣста. Большая часть скота также спасена. Для немѣвшихъ пристанища пріисканы по близости помѣщенія и на пропитаніе ихъ назначены особыя суммы. Въ то же время поручено Варшавской Полиціи, стараться доставить работу за плату тѣмъ, которые искали убѣжища въ Варшавѣ. Для бѣдныхъ устроены временныя больничныя учрежденія съ потребными медицинскими пособіями.

Между тѣмъ разными благотворительными заведеніями, нѣкоторыми духовными братствами и весьма многіе частныя люди, движимые чувствами христіанскаго состраданія, соревнуя Правительству, успѣли принять дѣятельное участіе въ пособіи потерпѣвшимъ. Значительныя добровольныя приношенія въ деньгахъ и състныхъ припасахъ, сдѣланы въ самое короткое время и безпрерывно продолжаютъ. Наконецъ нѣкоторыя особы высшаго общества, отличающіяся талантами и благотворительностію, предложили дать концертъ, съ котораго весь сборъ, безъ сомнѣнія весьма значительный, будетъ обращенъ на тотъ же предметъ.

Принимая дальнѣйшія мѣры къ обеспеченію участи потерпѣвшихъ отъ наводненія, и имѣя въ виду, что сборъ для нихъ пожертвованій въ разныхъ мѣстахъ, какъ это нынѣ дѣлается, и распределеніе оныхъ по произволу разныхъ лицъ, даже и неуполномоченныхъ Правительствомъ, влекутъ за собою медленность въ дѣйствіяхъ, неуравновѣнность въ пособіяхъ и другія неудобства, Советъ Управленія Царства, по представленію Главнаго Директора, предсѣдательствующаго въ Правительственной Комиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Провсвщенія, постановилъ: для достиженія вполнѣ цѣли

10) W razie przewłoki w odesłaniu pieniędzy, notaryuszowie i maklerowie ulegają sztrafowi: za pierwszy raz pięćdziesięciu rubli, za drugi dwa razy tyle, za trzeci raz usuwają się od tych obowiązków i oddają się pod sąd. Uchybienie zaś w tém członków miejsc urzędowych i osób obowiązkowych oddaje się pod rozpatrzenie i prawne postanowienie Rządów Gubernialnych.

11) Księgi na początku każdego miesiąca, także nie później, jak dnia 5-go poświadczają się na oświadczenie powszechnych prawideł: w miejscach urzędowych, przez te osoby, na które włożone jest w ogólności poświadczanie tych summ, a u notaryuszów i maklerów przez jednego z członków Rady Miejskiej, Magistratu albo Ratusza, wyznaczonych przez Żurnał Ogólnego Urzędu; po upływie roku, odsyłają się one na rewizyę do Izby Skarbowych i osób obowiązkowych bezpośrednio, a od notaryuszów albo maklerów przez Rady Miejskie albo Ratusze.

12) Ponieważ postrzeganie około zachowania w notaryuszowskich i maklerskich księgach należytego porządku, na mocy 522 artykułu Połączenia Praw Gywilnych, włożone jest na Powiatowych Strapczych, tedy wkłada się na nich ścisły nadzor i około zgodnego z prawidłami poboru pieniędzy, równie też i nad regularnym ich odsyłaniem, gdzie należy.

13) Jeżeli przy poświadczaniu ksiąg albo w czasie późniejszym, będzie odkryto, że do Rady Miejskiej albo Podskarbstwa odesłane były nie wszystkie należne pieniądze w zupełności, tedy, niedopłacona summa niezwłocznie uzyskuje się z tych, którzy ją zatrzymali; winni zaś umyślnego utajenia pieniędzy oddają się pod sąd, a ci, którzy uczynili to przez omyłkę albo niedbalstwo, ulegają sztrafowi dwa razy większemu w porównaniu do tych summ. (Op. przez R. Sen. 4-go Marca 1838). (С. S.)

Warszawa 10-go Marca.

Tegoroczny wylew Wisły zrzucił szczególnie dotkliwą klęskę nadbrzeżnym mieszkańcom. Z powodu następionych mrozów, zaraz po puszczeniu rzeki, otworzyły się na niej w różnych miejscach zatopy i zatamowały odpływ wody. Skutkiem tego było nadzwyczajne wezbranie rzeki, które zalało w znacznej przestrzeni nadbrzeżne okolice Warszawy, tudzież wiele wsi w Guberniach Mазowieckiej i Sandomirskiej. Woda zaczęła przybywać 19 Lutego (1 Marca) i to tak nagle, że mieszkańcy zalanych okolic nie zdołali opuścić swych mieszkań, i w jednej prawie chwili wszelki związek mieli sobie przecięty. Wysokość wezbranej wody, która pod Warszawą dochodziła do 19 stóp, zmusiła ich szukać schronienia na dachach domów, a nawet kościołów, wystawiając ich na ostrość powietrza i brak żywności.

Po dójściu pierwszych o tém doniesień do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, przedsięwzięto niezwłocznie najskuteczniejsze środki dla ocalenia mieszkańców i ich mienia, tudzież dla udzielenia im w pierwszej chwili potrzebnej pomocy. Wszyscy bez wyjątku ludzie przewiezieni zostali szczęśliwie na czołnach do najbliższych bezpiecznych miejsc. Ocaloną niemniej została większa część ich dobytku. Dla niemających schronienia obnysłono w pobliskości przytułek, a na wyżywienie ich przeznaczono fundusze. Jednocześnie polecono polieyi warszawskiej, aby starała się zatrudnić za zapłatę tych, którzy przybyli szukać przytułku w samej Warszawie. Dla których urządzono tymczasowe infirmarye i zapewniono im pomoc lekarską.

Obok tego rozmaite dobroczynne zakłady, niektóre duchowne bractwa i znaczna liczba prywatnych osób, powodowana uczuciem chrześcijańskiej litości, idąc w pomoc usiłowaniami Rządu, pośpieszyła, z niesieniem śpiesznej pomocy nieszczęśliwym. Niebawem złożone zostały znaczne ofiary, tak w pieniądzech, jako i w żywności, i takowe ciągle się pomnażają. Wreszcie, niektóre znakomite osoby, znane z talentów i dobroczynności, zamierzyły na tenże cel dać koncert, z którego bez wątpienia znaczny dochód spodziewać się należy.

W tym stanie rzeczy, Rada Administracyjna Królestwa, obmyślając dalsze środki zapewnienia losu nieszczęśliwych, powodując dotkniętych, i mając na wadze, że zbieranie dla tychże składek w rozmaitych miejscach, jak to się obecnie dzieje, oraz dowolne rozdzielanie tychże przez osoby, które nawet upoważnienia od Rządu do tego nieposiadają, pociąga za sobą zwłokę w działaniach, nierównowagę w pomocach, tudzież inne niedogodności; w skutek przedstawienia Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowifa, w celu zupełnego dopięcia zamiaru

благотворительныхъ приношеній, сосредоточить все распоряженія по сему важному предмету въ одномъ мѣстѣ, въ вѣдѣнїи особаго Комитета. Комитету сему предоставить:

1. Принять въ свое вѣдѣнїе все денежныя пожертвованія, какъ до сего времени въ пользу потерпѣвшихъ отъ наводненія сдѣланныя, такъ и на будущее время поступать могущія; на сей конецъ объявить повсемѣстно, что все приношенія должны поступать въ комитетъ.

2. Приведеніе въ извѣстность потерь жителей начато уже мѣстными начальствами: комитетъ озабочится, чтобы дѣло это было ведено съ должнымъ безпристрастіемъ и всевозможною поспѣшностію, дабы помощь разореннымъ могла быть дѣйствительною и своевременною.

3. Между тѣмъ принять нынѣ же мѣры къ надлежащему призрѣнїю всехъ оставившихъ свои жилища, до того времени, пока наступитъ для нихъ возможность снова возвратиться въ оныя. Комитетъ постарается обезпечить имъ прїютъ и пищу, а въ особенности, по сношенію съ Полиціею, прислать для нихъ работу, чтобы предупредить въ самомъ началѣ нищенство и бродяжество. Все, сдѣланныя донынѣ по сему предмету распоряженія благотворительными заведеніями, духовными братствами и частными людьми, имѣють состоять теперь подъ руководствомъ Комитета.

4. По приведеніи въ извѣстность всехъ потерь, комитетъ займется оказаніемъ помощи пострадавшимъ, какъ въ видѣ пособія изъ добровольныхъ пожертвованій, такъ и въ видѣ соуды изъ ассигнованнаго уже на сей предметъ правительствомъ капитала. При семъ распределеніи Комитетъ не оставитъ принять въ соображеніе сдѣланныя уже пособія нѣкоторымъ семействамъ, какъ Правительствомъ такъ и частными людьми. Именные списки лицъ, которымъ оказано будетъ пособіе, равно какъ и первоначальный планъ своихъ дѣйствій, Комитетъ сообщитъ Правительственной Комиссіи внутреннихъ дѣлъ для распоряженія объ оказаніи ему въ чемъ нужно содѣйствія со стороны разныхъ начальствъ или испрошенія разрѣшенія высшей власти по тѣмъ предметамъ, которые того потребовать будутъ.

Въ составъ сего Комитета назначены: предсѣдательствующимъ, Генераль отъ кавалерїи Графъ *Ожаровскій*; членами Епископъ *Хмблевскій*, Суффраганъ и управляющій Варшавскою Епархіею; свиты Его Императорскаго Величества Генераль-Маіоръ *Окушевъ*; Гражданскій Губернаторъ *Мазовецкой Губернїи* Графъ Францискъ *Потоцкій*; Статсъ Совѣтникъ *Скарбекъ*; исправляющій должность Варшавскаго Президента Статсъ Референдарій *Грайбнеръ*; Графъ *Лубинскій*; Каноникъ Краковскаго Катедральнаго собора *Розвадовскій*; Каноникъ *Кржижановскій*; Людвигъ *Длужевскій* и Иосифъ *Келлеръ*. (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 25-го Марта.

Донесеніе изъ Песта о тамошнемъ наводненіи содержитъ еще слѣдующее извѣстіе: „Пестъ на четверть вѣка отодвинулся назадъ! Вода 15 ч. возвышалась весь день и ночью на 16 ч. достигла неслыханной въ лѣтописяхъ высоты. Весь городъ и его окрестность стояли подъ водою, нѣсколько только небольшихъ пунктовъ города видны были какъ оазы въ пустыняхъ, и половина народонаселенія города тѣснилась туда, ища убѣжища отъ разяранныхъ стихій. Но еще ужаснѣйшее бѣдствіе, нежели вода, было обрушеніе домовъ. Непрочно построенныя дома въ предмѣстіяхъ валились по сотнямъ вмѣстѣ; даже нѣкоторые большія зданія города, постигнула подобная участь. Во всемъ городѣ трудно найти домъ, который не былъ бы болѣе или менѣе поврежденъ. Многіе будто чувствовали землетрясеніе. Ни въ одномъ домѣ не было безопасно, вездѣ каждому угрожалъ мечъ смерти. Кто могъ, старался спастись, — но какъ трудно было выплыть это! Не было достаточнаго количества транспортныхъ судовъ для доставленія всемъ нуждающимся въ помощи. Ужасный былъ видъ въ предмѣстіяхъ, гдѣ жители сидѣли на крышахъ завалившихся домовъ своихъ и просили помощи. Бѣдствіе было невыразимо. Сколько людей сдѣлалось жертвою сего страшнаго происшествія, неизвѣстно еще до сихъ поръ, но несомнительно, что число должно быть очень значительное. Ко всему этому присоединился еще голодъ. Хлѣба не было совершенно, а все другіе жизненные припасы, были въ двое дороже обыкновеннаго. Мяса было довольно; скотъ били по улицамъ и за умеренную цѣну можно было имѣть сколько угодно; но рѣдко кто имѣлъ случай варить и вездѣ требовали приготовленнаго кушанья, особенно хлѣба. Гостинницы все почти были заперты, и ничего не-

добровольныхъ офіар, wszelkie w tym ważnymъ względzie przedsiębrane środki połączyć i poddać pod kierunekъ oddzielnego komitetu, którego obowiązkiemъ będzie:

1. Objąć pod swój zarządъ wszelkie ofiary pieniężne, tak dotąd na korzyść mieszkańców klęską wylewu dotkniętychъ uczynione, jako też i te, które w przyszłości wpływać mogą, a zarazemъ podać do wiadomości powszechnej, że wszelkie w tymъ celu składane dary do komitetu wnoszone być mają.

2) Gdy władze miejscowe zajęły się już wykazaniemъ stratъ doznanychъ przez mieszkańców; przeto komitetъ czuwać ma nadъ тѣмъ, аżeby czynność ta zsatwioną była przy zachowaniu ścisłej sprawiedliwości, i z należytymъ pośpiechemъ, аżeby pomoc świadczona poszkodowanymъ była stosowną i w porze właściwejъ udzielaną.

3) Przedsięwziąć jednocześnie środki, zmierzające do udzielenia przytułku tymъ, którzy opuścili swe mieszkania, do czasu, dopóki do tychъ wrócić nie będą mogli. W tymъ celu staraniemъ Komitetu być ma zapewnienie imъ schronienia i żywności, a nadto po zniesieniu się zъ Policyą, obmyślenie dla nichъ zatrudnienia, któreby zapobiegło włóczęstwu i żebractwu. Wszelkie działania Instytutówъ dobroczynnychъ, Bractwъ duchownychъ i osóbъ prywatnychъ, w widokachъ powyższychъ, mają odtądъ zostawać podъ wiedzą Komitetu.

4. Skoro wszystkie straty wykazaniemъ zostaną, Komitetъ przystąpi do udzielania pomocy poszkodowanymъ, już to tytułemъ zasiłku zъ ofiarъ dobrowolnychъ, już to sposobemъ pożyczki zъ funduszu, jaki na tenъ przedmiotъ przezъ Rządъ wyznaczony jużъ został. Przy udzieleniu tego wsparcia, komitetъ winienъ mieć na względzie pomoc, udzieloną jużъ niektóryмъ familiomъ, takъ przezъ Rządъ, jako i przezъ osoby prywatne. Listy imienne osób, którymъ Komitetъ udzielić zamierzyłъ wsparcie, tudzież zasady, którychъ trzymać się postanowiłъ, obowiązany będzie tenъże Komitetъ przedstawić Kommissyi Rządowej Sprawъ Wewnętrznychъ, Duchownychъ i Oświecenia Publicznego, która wyda ze swej strony rozporządzenia, zmierzające do zapewnienia mu pomocy władzъ wszelkichъ, i w miarę uznanej potrzeby wyjednywać będzie decyzye władzъ wyższychъ wъ przedmiotachъ, które tego wymagać będą.

Do składu pomienionego Komitetu powołani zostali: na prezydującego Jenerałъ Jazdy Hr. *Ożarowski*, a на Członków: JX. *Chmielewski*, Suffraganъ i Administratorъ Archidiecezyi Warszawskiej, ze Swity Jego Cesarzkiej Mości Jenerałъ-Majorъ *Okuniew*, Gubernatorъ Cywilny Gubernii Mazowieckiej Hr. *Franciszekъ Potocki*, Radzca Stanu *Skarbek*, Referendarzъ Stanu p. o. Prezydentъ Miasta Warszawy *Grajbner*, Hr. *Lubiński*, JX. Kanonikъ Katedralny Krakowski *Rozwadowski*, JX. *Krzyżanowski*, Ludwikъ *Dnużewski* i Józefъ *Keller*.

(G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Wiedeń, 23-go Marca.

Z Pestu udzielają jeszcze następującą wiadomość o tamecznej powodzi: „Pestъ o ćwierć wieku w tył się cofnął! Przezъ dzień cały d. 15 woda przybierała i w nocъ na 16, doszła do takiej wysokości, jakiej w rocznikachъ przykadu nie ma. Całe miasto zъ okolicami było podъ wodą; kilka zaledwo niewielkichъ punktówъ miasta, wystawiły jakъ oazy wъ пустыniachъ i połowa ludności miasta cisnęła się tam, аżeby znaleźć schronienie przedъ rozhukanymъ żywiołemъ. Leczъ okropniejszą jeszcze klęską odъ wody, było zapadanie domówъ. Zle budowane domy на przedmieściachъ secianami walały się razem, niektóre nawet zъ większychъ budowli doznały podobnego losu. Trudno jestъ znaleźć jedenъ domъ w całemъ mieście, któryby mniej lubъ więcej nie byłъ uszkodzony. Wiele osóbъ czuć miało trząsenie ziemi. Żadenъ domъ nie byłъ bezpieczny; wszędzie nadъ głową każdego wisiłъ mieczъ śmierci. Kto mógł, szukałъ ratunku, — leczъ jakъ trudno było go znaleźć. Brakowało dostatecznej ilości statkówъ przewozowychъ, аżeby każdemu potrzebującemu dać pomoc. Okropny byłъ widokъ на przedmieściachъ, gdzie mieszkańce, siedzącъ на dachachъ zawalonychъ domówъ, wołali ratunku. Nędza jestъ do nieopisania. Jakъ wiele ludzi stało się ofiarą tego straszliwego wypadku, dotądъ nie można jeszcze wyliczyć; leczъ łatwo daje się wyjaśnić, że liczba musi być bardzo wielką. Do wszystkiego tego głódъ się jeszcze przyłączył. Chlęba całkiemъ brakowało, а wszelka inna żywność, była prawie wъ podwójnej cenie. Na mięsie nie zbywało; zabijano bydło на ulicachъ; i за cenę umiarkowaną, można go mieć było, ile kto chciał; leczъ rzadko kto mógł to zgotować i wszędzie wołano о pokarmъ przygotowany, szczególnie chlebъ. Wszystkie prawie hotele były zamknięte i nie mieć nie można było opróczъ nędznego wina за podwójną cenę. Woda studzienna

возможно было найти, кроме худого вина въ двойной цѣнѣ. Вода въ колодезяхъ по всему почти городу негодна была къ употребленію. Обобрали насильно иъ которыхъ булочниковъ. Начальство дѣлало все, что только возможно при столь непредвидѣнныхъ обстоятельствахъ. Эрцгерцогъ *Палатинъ* принималъ рѣшительнѣйшія мѣры для отвращенія несчастія. Особенно отличилось военное начальство. Кроме зданія военной академіи, была также открыта для ищущихъ убѣжища большой домъ инвалидовъ и еще большія артиллерійскія казармы, гдѣ нѣсколько тысячъ нашло гостепрѣимство. Также и лютеранская церковь доставила подобное убѣжище. Множество жителей особенно богатѣйшихъ классовъ, построили около 200 палатокъ, на большой, свободной отъ воды торговой площади, и туда скрылись съ семействами. 16 ч. халбъ раздаваемъ былъ безденежно, притомъ оказаны и другіе подвиги благотворительности какъ со стороны начальства такъ и частныхъ лицъ. 16 ч. вода вездѣ начала упадать и сегодня уже весь городъ очищенъ. — Съ Офеномъ сообщеніе весьма затруднено. — Убытки которые потерпѣлъ городъ Пестъ, неизчислимы, они простираются на нѣсколько милліоновъ, и вся монархія почувствуетъ это потрясеніе. — Сегодня отправленъ отсюда корабль съ богатымъ грузомъ жизненныхъ припасовъ, въ окрестности постигнутому несчастію. Кроме того Е. В. Императоръ пожертвовалъ 20,000 флор., Императрица 5,000 флор., Императрица мать также 5,000 флор., Эрцгерцогъ *Францъ* съ супругою 4,000 флор., Эрцгерцогъ *Карлъ* 4,000 флор. и Эрцгерц. *Людвигъ* 3,000 фл., к. м. Отъ купцовъ также ожидаютъ значительной суммы. Говорятъ, что банкирскій домъ Сина и комп. представилъ начальству въ пользу несчастныхъ 40,000 флор., а банкирскій домъ Ротшильдовъ 15,000 флор.

— Другое письмо изъ Песта отъ 18 Марта сообщаетъ: „Бѣдствія нашего нельзя описать; самое отвѣдное преувеличеніе, далеко не достигаетъ истины. Пестъ въ буквальномъ смыслѣ уничтоженъ. Тысячи домовъ совершенно разрушены, а всѣ почти повреждены. — Старый-Офенъ сравненъ съ землею. — Не могу вамъ никакимъ образомъ описать общаго бѣдствія. Представьте себѣ цвѣтущій городъ съ 80,000 жителей, который въ короткое время, лишился по крайней мѣрѣ половины домовъ. Утопавшихъ и засыпанныхъ людей нельзя въ точности угадать. Предмѣстія *Францштадъ* и *Иозефштадъ* а также большая часть *Терезіенштадскаго*, существуютъ только по имени! — Сграданіе многихъ бѣдныхъ не имѣетъ границъ, но и богатѣйшіе долго будутъ чувствовать слѣдствія его безпримѣрнаго бѣдствія въ льтописяхъ Венгріи. Неизвѣстно еще каковъ потеря въ произведеніяхъ, товарахъ и скотѣ.

— Газета *Allgemeine Zeitung* равномерно упоминаетъ о смерти *Ибрагима-Паши*, именно въ слѣдующемъ письмѣ изъ Триеста отъ 16-го Марта: „Въ письмахъ изъ Мальты, многіе знатные здѣшніе купеческіе дома получили извѣстіе, что *Ибрагимъ-Паша* въ слѣдствіе апоплексическаго удара, умеръ. Хотя извѣстіе это требуетъ еще подтверженія, такъ какъ официально о томъ еще не увѣдомлено, однако произошло здѣсь большое впечатлѣніе, ибо скоропостижная смерть, столь важнаго человека, какъ *Ибрагимъ-Паша*, который имѣлъ большое вліяніе на отношенія Востока, можетъ дать тамъ совершенно ный оборотъ дѣламъ. (A.P.S.Z.)

Франція.

Парижъ, 21-го Марта.

По извѣстіямъ изъ Рио-Жанейро отъ 25 Января, Принцъ *Жоанвилскій* немедленно по прибытіи своемъ, приглашенъ былъ къ Бразиліанскому двору, гдѣ въ честь его данъ былъ большой балъ. На другой день Принцъ предпринялъ путешествіе во внутръ Имперіи, для осмотра алмазныхъ рудниковъ. По возвращеніи, Его Высоч. на корабль *Геркулесъ* давалъ блистательный завтракъ Бразиліанскому Императору.

— Министръ Народнаго Просвѣщенія издалъ циркуляръ ко всемъ Директорамъ гимназій, въ которомъ предписываетъ, чтобы на обученіе новѣйшихъ а именно Нѣмецкаго и Англійскаго языковъ, болѣе обращали вниманія.

— Сегодня Генераль-Прокуроръ представилъ слѣдственной Палатѣ донесеніе по дѣлу *Губера*. Кажется, что если будутъ приняты предложенія публичнаго Министерства, то 8 обвиненныхъ будетъ предано уголовному суду.

— *Бенъ-Арахъ* при отъѣздѣ изъ Тулона, раздавалъ суммъ 500 фран. для бѣдныхъ всѣхъ исповѣданій.

— На вчерашней биржѣ распространился слухъ, что Нидерландскій Король согласился наконецъ подписать Лондонскій трактатъ. Говорили также о договорѣхъ производимыхъ для примиренія Доктрине-

въ цѣломъ правѣ мѣстѣ стала сія нездатна до уѣзца. Стурмовано до kilku sklepów piekarskich. Władze czyniły wszystko, co było można, w tak nieprzewidzianym przypadku. Arcy-Xiąże *Palatyn* czynił najstosowniejsze rozporządzenia, dla zapobieżenia nieszczęściu. Szczególniej się odznaczyła zwierzchność wojskowa. Oprócz gmachu akademii wojskowej, otwarty był także wielki dom inwalidów i jeszcze większe koszary artyleryji, gdzie kilka tysięcy nieszczęśliwych gościenn znalazło przyjęcie. Również kościół luterski podobnie dał schronienie. Wielka liczba mieszkańców, szczególniej klass majątniejszych, wystawili około 200 bud na wielkim placu rynkowym, wolnym od wody i tam się schronili ze swojemi familiami i domówstwem. D. 16 rozdzielano chleb bezpłatnie: oprócz tego okazane były i inne liczne dobrodziejstwa tak ze strony władz, jak i osób prywatnych. Wczora d. 16 wodą poważnie spadać zaczęła; wieczorem olbrzymim ustępowała wódkiem, a dzisiaj całe miasto jest wolne. — Z Budą związki były bardzo utrudnione. — Szkody, jakie miasto Pest ucierpiało, są niezmiernie; wynosić mają na kilka miliónów i całej monarchii uczuć się da ta klęska. — Dzisiaj okręt z ładunkiem żywności wysłany ztąd został do okolic, dotkniętych nieszczęściem. Oprócz tego otworzono składkę, do której Cesarz Jmć dał 20,000 flor., Cesarzowa Jej Mość 5,000 flor., Cesarzowa matka również 5,000 flor., Arcy-Xiąże *Franciszek* z małżonką 4,000 fl. Arcy-Xiąże *Karol* 4,000 flor., i Arcy-Xiąże *Ludwik* 3,000 fl. k. m. Lista składkowa, krążąca pomiędzy kupcami, również obiecuje znaczną sumę. Mówią, że dom bankierski *Sina i Comp.* przesłał należytym władzom na wsparcie dotkniętych nieszczęściem 40,000 flor., a dom bankierski *Rotszyldów* 15,000 flor. m. k.

— W innym liście z Pestu pod 18 Marca między innymi donoszą: „Nieszczęścia naszego niepodobna jest opisać; najśmielsza przesada daleka jest od prawdy. Pest zniszczony jest w literalnym znaczeniu. Tysiące domów całkiem zburzone, a wszystkie prawie poniosły uszkodzenia. — Stara-Buda zrównana jest z ziemią. — Zbyt słabem czuję pióro moje do wystawienia nędzy powszechnej. Wyobraźcie sobie, wystające jakby z morza, kwitujące miasto liczące 80,000 mieszkańców, z którego w krótkim czasie znikła przynajmniej połowa domów. Liczby utonionych i zasypanych nie można wiedzieć z dokładnością. Przedmieścia *Franzstadt* i *Josephstadt* i większa część *Teresienstadu*, istnieją tylko z imienia! — Nędza wielu ubogich jest bez granic; lecz także i dostatniejsi długo czuć będą skutki tej, bezprzykładnej w rocznikach Węgier, klęski. Niewyrachowana jest jeszcze strata w produktach, towarach i bydłe.

— Gazeta *Allgemeine Zeitung* również udziela teraz wiadomość o śmierci *Ibrahima Baszy*, w następującym liście z Tryestu pod 16 Marca: „Przez listy z Malty, kilka znakomitszych tutejszych domów handlowych otrzymało wiadomość, że *Ibrahim Basza* umarł od apoplexyi. Choć wiadomość ta potrzebuje jeszcze potwierdzenia, gdyż drogą urzędową nic o tém nie doniesiono, jednak sprawiła tu wielkie wrażenie: przez zawczesny bowiem zgon tak ważnego człowieka, jakim jest *Ibrahim Basza*, który wielki wpływ wywierał na stosunki Wschodu, położenie tam rzeczy, szybko przybrać może inną postać. (A.P.S.Z.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 21 Marca.

Z Rio-Janeiro otrzymano wiadomości daty dnia 25 Stycznia Xiąże *Joinville* wkrótce po swoim przybyciu zaproszony był do dworu, gdzie dla niego dany był wielki bal. Nazajutrz Xiąże udał się wewnątrz kraju dla obejrzenia kopalni dyamentowych. Wkrótce po swoim powrocie, J. Kr. Wys. dawał świetne śniadanie dla Cesarza Brazylii, na pokładzie okrętu *Herkules*.

— Minister Oświecenia Narodowego wydał okólnik do wszystkich dyrektorów Gimnazyj, w którym zaleca, ażeby większą aniżeli dotąd zwracano bacność na naukę języków żyjących, a mianowicie Niemieckiego i Angielskiego.

— Dzisiaj Prokurator Jeneralny podał do Izby Słecznej doniesienie o sprawie *Huberta*. Zdaje się, iż jeżeli wniosek Ministerjum Publicznego przyjęty będzie, tedy 8 oskarżonych stawieni będą przed Sądem Kryminalnym.

— *Ben-Arach* przy odjeździe swoim z Tuluzy, rozdzielił kazał 500 fr. dla ubogich wszystkich wyznań. — Na wczorajszej giełdzie rozszerzyła się pogłoska, że Król Niderlandzki zezwolił nakoniec na podpisanie traktatu Londyńskiego. Mówiono także o odbywających się układach względem uskutoczenia zbliżenia

ровъ съ Министерствомъ. Извѣстїя эти дѣйствовали благопрїятно на курсы французскихъ фондовъ. На вчерашней биржѣ исключительно занимались акціями общества для распространенія изобрѣтенія гальванизованнаго желѣза. Изобрѣтеніе это состоитъ въ томъ, что желѣзо предохраняется отъ ржавчины и доставляетъ ему постоянный серебряный цвѣтъ. — На сегодняшней биржѣ согласіе Короля Нидерландскаго опять сдѣлалось невѣримымъ, послѣ чего курсъ французскихъ ассигнацій понизился. Впрочемъ письма изъ Амстердама и Брюсселя, подписаніе Королемъ трактата представляютъ несомнительнымъ.

— Изъ Логроño отъ 13 ч. увѣдомляютъ слѣдующее: „Курьеръ изъ Лодозы доставилъ намъ извѣстїе, что Карлисты пользуясь отсутствіемъ Генерала *Леона эль Конде*, съ 20 баталіон. и 9 эскадр. перешли черезъ Эбро. Двѣ дивизїи изъ Логроño и Гаро идутъ теперь по направленію къ Тертуллиі, чтобы опередить Карлистовъ и воспрепятствовать имъ войти въ горы Форка и въ провинцію Бургоса. *Эспартеро* самъ начальствуетъ надъ этими двумя дивизїями.“

— Письмо съ Наварскихъ границъ отъ 17 Марта увѣдомляетъ: „Генералъ *Эвеа* который сидитъ въ заключенїи въ замкѣ Св. Грегорїо, опасно боленъ и сомнѣваются на счетъ его выздоровленія. Говорятъ, что *Донъ - Карлосъ* съ своими войсками обратится въ Аррагонїю. Изъ молодыхъ Карлистовъ изъ Гернани, принадлежащихъ къ послѣдному набору произведенному *Донъ-Карлосомъ*, 80 чел. по повелѣнію *О'Доннелла* арестованы и отправлены въ Санъ-Себастьянъ гдѣ получаютъ помѣщеніе и содержаніе.“

22-го Марта.

Король поручилъ Морскому Министру отступить городу Альби 5,000 килогр. бронзы для сооруже- нїя монумента извѣстному мореплавателю *Ланей- Рузу*.

— Герцогъ *Александръ* Виртембергскій съ женою, вчера прибылъ въ Парижъ. — Въ Тюильери все занимаютъ избранїемъ чрезвычайныхъ Пословъ по случаю коронаціи Королевы *Викторїи* и Императора *Фердинанда*. Полагаютъ, что Графъ *Флаго* будетъ избранъ въ Лондонъ а Герцогъ *Броли* въ Медіоланъ. — По донесенїямъ *Messenger*, Президентъ Совѣта во вчерашнемъ у него собранїи, прямо объявилъ, что кабинетъ вовсе не думаетъ о своемъ преобразованїи.

— Министерскій вечерній журналъ содержитъ слѣдующую телеграф. депешу изъ Тулона отъ 19 ч., которая увѣдомляетъ о неслыханномъ въ парламентарскихъ лѣтописяхъ, происшествїи при выборѣ: „*Бастїа* 15-го ч., вмѣсто Генерала *Горація* *Себастьяни*, наименовала депутатомъ Генерала *Паоли*, который давно уже умеръ въ Англіи. При выборѣ семь, который долженъ быть уничтоженъ Палатою, имѣли въ виду выиграть достаточное время, для узнавїя объ общественномъ мнѣнїи на счетъ рѣшительнаго выбора.“

— Когда во вчерашнемъ засѣданїи Академіи Наукъ, говорили о снабженїи инструкціями участвующихъ въ предполагаемой ученой экспедиціи въ Алжиръ, *Г. Бори-де Сентъ Винсанъ* совѣтовалъ начать съ Константины, такъ какъ неизвѣстно, долго ли сїя провинція останется во владѣнїи Франціи.

— *Sentinelle des Pyrenées* подтверждаетъ извѣстїе о движенїи Карлистскихъ войскъ къ Віанѣ, но все несообщаетъ о переходѣ черезъ Эбро. Девять баталіоновъ подъ начальствомъ *Герге* окружили сїе мѣсто, и Генералъ велѣлъ перевести туда изъ Толозы батарейныя орудїя. Но осаду сїю почтаетъ помянутой журналъ только военною удякою, чтобы отклонить вниманїе *Эспартеры*. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 15-го Марта.

Нѣсколько уже дней проходить слухъ, что въ нѣкоторыхъ частяхъ города, показались холерные припадки, что многихъ привело въ ужасъ. Но врачи убѣдительно объявили, что эти случаи вовсе не имѣютъ связи съ холерою и ихъ можно приписать сырой погодѣ. Для успокоенїя публики ожидаютъ офїціального опроверженїя слуха.

И с п а н і я

Мадридъ, 14-го Марта.

Вчера вечеромъ Королева давала продолжительную аудїенцію Г-ну *Офалия* и Генераламъ *Кордова* и *Сеоне*, въ которой опредѣлено, что Генералъ *Кордова* приметъ команду войска а Генералъ *Сеоне* команду въ Мадридѣ. Но оба Генерала принимаютъ это только съ такимъ условїемъ, что *Эспартеро* прежде нежели отобрана будетъ у него команда, призванъ будетъ въ Мадридъ. Для сего немедленно отправленъ къ нему курьеръ, но сомнѣваются, чтобы онъ прибылъ въ такомъ случаѣ. (A.P.S.Z.)

поміędzy doktrynerami a Ministerjum. Wiadomości te pomyślnie działały na kursa papierów francuzkich. Lecz wyłączenie prawie zajmowano się na wczorajszej giełdzie akcyami towarzystwa, dla rozszerzenia wynalazku żelaza galwanizowanego. Wynalazek ten zawiera się w tém, że zabezpiecza żelazo od rdzy i nadaje mu trwałą srebrny połysk. — Na dzisiejszej giełdzie, przychylenie się Króla Niderlandzkiego znowu stało się niepewnem, po czém kursa papierów fiancuzkich spadły. Zresztą listy z Amszterdamu i Bruxelli podają za niewątpliwe, podpisanie traktatu przez Króla.

— Donoszą z Logroño pod d. 13 co następuje: „Przez gońca z Lodozy otrzymaliśmy wiadomość, że Karolisci, korzystając z nieobecności Jenerała *Leon-el-Conde*, we 20 batalionow i 9 szwadronow przeprowadzili się przez Ebro. Dwie dywizye z Logroño i Haro idą w tej chwili w kierunku na Tertullia, ażeby wyprzedzić Karolistów i przeszkodzić im wejścia w góry Forca i do prowincji Burgos. *Espartero* sam jest na czele tych dwóch dywizyj.“

— W liście od granic Nawarry pod 17 Marca czytamy: „Jenerał *Eguia*, który siedzi w niewoli w zamku St. Gregorio, mocno jest chory i wątpią o jego wyzdrowieniu. Mówią że *Don Carlos* z wojskiem swoim wejdzie do Arragonii. Z młodych Karolistów z Hernani, którzy należeli do ostatniego naboru, nakazanego przez *Don-Carlosa*, 80 ludzi na rozkaz Jenerała *O'Donnel* zostało areztowanych i odprowadzonych do St. Sebastian, gdzie otrzymają mieszkanie i żywność.“

Dnia 22.

Król upoważnił Ministra Marynarki do ustąpienia dla miasta Albi 5,000 killogr. bronzu dla wylania pomnika sławnemu żeglarzowi *Lapeyrouse*.

— Xiążę *Alexander* Wirtemberski z małżonką przybył wczora do Paryża. — W Tuilleryach ciągle się zajmują obiorem Posłów nadzwyczajnych z okoliczności koronacyi Królowej *Wiktoryi* i Cesarza *Ferdynanda*. Rozumieją, że wybor padnie na Hrabiego *Flahault* do Londynu, i na Xięcia *Brogie* do Medyolanu. — Podług *Messenger*, na wczorajszym u siebie wieczorze Prezydent Rady wyraźnie oświadczył, że gabinet zgoda o tém nie myśli, ażeby się miał zmodyfikować.

— *Ministryalny dziennik wieczorny* zawiera następującą depeszę z Tulonu pod d. 19, która donosi o bezprzykładnem w rocznikach parlamentarskich zdarzeniu wyboru: „*Bastia* d. 13 mianowała deputowanym na miejsce Jenerała *Horacyusza* *Sebastiani*, Jenerała *Paoli*, który dawno już umarł w Anglii. Względem tego wyboru, który musi być odrzucony przez Izbę, zapewne się porozumiano, dla zyskania potrzebnego czasu, ażeby wy badać publiczne zdanie o wyborze ostatecznym.“

— Gdy na wczorajszym posiedzeniu akademii umiejętności, była mowa względem udzielenia instrukcyi mającej należeć do zamierzonej wyprawy naukowej do Algieru, *P. Bory-de-Saint-Vincent* podawał zacząć od Konstantyny, gdyż nie jest pewnem: azaż ta prowincya długo pozostanie w posiadaniu Francyi.

— *Sentinelle des Pyrenées* potwierdza doniesienie o poruszeniu wojsk Karolistowskich ku Viana, lecz zgoda nie donosi o przejściu przez Ebro. 9 Batalionow pod rozkazem *Guergué*, otoczyło tę twierdzę, i Jenerał kazał tam przewieźć wszystkie ciężkie działka z Tolozy. Lecz z resztą wspomniany dziennik, uważa to oblężenie, jako wybieg wojenny, dla odwrócenia baczości *Espartery*. (A.P.S.Z.)

W ł o c n y.

Rzym, 15 Marca.

Oj kilku dni biega tu pogłoska, że w różnych częściach miasta, pokazały się przypadki cholery, co wielu mieszkańców niemałego nabawiło przestachu. Lekarze zaś z pewnością oświadczyli, że zaszcze przypadki nie mają spólnego z cholera i zupełnie przypisują to skutkom wilgotnego czasu. Na uspokojenie publiczności, oczekują urzędowego zaprzeczenia tej pogłoski. (A.P.S.Z.)

H I S Z P A N I A.

Madryt, 14-go Marca.

Wczora wieczorem Królowa dawała długą audyencyą Panu *Ofalia* i Jenerałom *Cordova* i *Seoane*, na której postanowiono, że Jenerał *Cordova* ma objąć dowództwo wojska, a Jenerał *Seoane* dowództwo w Madrycie. Obaj Jenerałowie przyjmują to jednak tylko pod takim warunkiem, że *Espartero* pierwiej, a niżli będzie objęte mu dowództwo, powołany zostanie do Madrytu. Dla tego natychmiast wystano doń gońca, lecz wątpią, ażeby on przybył w takim przypadku. (A.P.S.Z.)

І У Р Ц І Я.

Morning Chronicle сообщает письмо из Константинополя отъ 21-го Февраля, въ которомъ содержится: „Частныя письма изъ Алеппо отъ 30 Января, уведомляютъ о большихъ движеніяхъ войскъ въ тамошнихъ окрестностяхъ. Однако опасенія Порты о вооруженіяхъ Египетскаго Паши, большею частию устранены, такъ какъ *Месмедз* по сдѣланному ему требованію, объявить оцѣли учрежденіи близъ Багдада лагера, отвѣчалъ, что настоящее собраніе войскъ имѣетъ только цѣлю вознаградить претерпенное въ Геджасѣ пораженіе и что для сего онъ намѣренъ отправить 30,000 чел. подъ предводительствомъ своего сына, вдоль береговъ Евфрата и потомъ чрезъ сѣверныя границы вступить во внутренность области. Такимъ образомъ онъ надѣется привести въ повиновеніе Султану мятежныя племена Аравіи. Между тѣмъ очень сомнительно, что это истинная цѣль его вооруженій. Если принять въ соображеніе, въ какомъ повелительномъ духѣ *Месмедз-Али* требовалъ признанія своей независимости и утвержденія наследства для своего сына, то кажется, что онъ своимъ отвѣтомъ хочетъ только усыпить Порту, и потомъ внезапнымъ потрясеніемъ неприспособленнаго своего противника достигнуть своихъ требованій. (A.P.S.Z.)

Некрологическое извѣстіе.

Русская Грекоунитская церковь лишилась главнаго своего Іерарха, Высокопреосвященнаго Митрополита Іосафата, Архіепископа Полоцкаго, Председателя Грекоунитской Духовной Коллегіи и разныхъ Орденовъ Кавалера, скончавшагося на 82-мъ году отъ рожденія къ прискорбію его духовной Паствы и всѣхъ знавшихъ его отличнаго достоинства. Жизнь сего почтеннаго Архипастыря посвящена была Церкви и Отечеству, которое промыслъ даровалъ ему въ Россіи. Происходя изъ дворянской фамиліи *Булаковъ*, Гродненской губерніи Слонимскаго уѣзда, онъ получалъ первоначальное образованіе съ 1768 по 1774 годъ въ Жировицкомъ училищѣ, и по внутреннему расположенію къ монашескому званію, особливо же къ древнимъ уставамъ Св. Василія Великаго, вступилъ въ одну изъ обителей Грекоунитскихъ, продолжая между тѣмъ и курсъ ученія Философскаго. Въ 1779 году ему поручена была должность Учителя первыхъ классовъ въ Березвечкомъ училищѣ, а въ 1781 году Риторическій и Шитическій классы въ училищѣ Жировицкомъ. Но это поприще было слишкомъ тѣсно для его любознательнаго духа. Онъ провель около трехъ лѣтъ въ Римѣ, гдѣ заслужилъ степень Доктора Богословія и права Каноническаго, и въ 1785 посвященъ въ Іеромонахи отъ Греческаго Архіерея. По возвращеніи въ Литву, способности его обратили на него вниманіе не только Духовнаго Начальства, но и тогдашняго Правительства. Съ 1785 по 1786 годъ былъ онъ проповѣдникомъ въ Виленскомъ Грекоунитскомъ монастырѣ, а въ 1786 году Король Польскій Станиславъ пожаловалъ его въ Епископы Кoadьютора Епархіи Пинской и Туровской. Въ семь званій исполнялъ онъ обязанности Туровскаго Епархіальнаго Начальника до 1795 года, т. е. до времени упраздненія сей Епархіи. Когда же въ 1798 году, по Высочайшему повелѣнію Гесудара Императора ПАВЛА I, возстановлена Брестская Грекоунитская Епархія, то Преосвященный Іосафатъ былъ назначенъ Епископомъ оной. Въ 1812 году, въ смутное для западныхъ губерній время нашествія Наполеона, онъ явилъ непоколебимую приверженность къ Престолу; съ 1814 года, по Высочайшей волѣ, кромѣ настоящей своей должности, исправлялъ и должность Начальника Луцкой Грекоунитской Епархіи. Достоинства его сдѣлались весьма извѣстны Императору АЛЕКСАНДРУ I, который въ 1817 году, возвелъ его на упразднившееся мѣсто Митрополита Грекоунитскихъ въ Россіи церквей и наградилъ доходами Онуфриевской Архимандріи въ Епархіи Полоцкой. Прибывъ въ столицу, Преосвященный Іосафатъ занялъ мѣсто Председателя 2-го Департамента Римскокатолической Духовной Коллегіи, въ коемъ, по тогдашнему порядку, вѣдались Духовныя дѣла Грекоунитскаго исповѣданія. Съ сего времени начались его болѣе общія дѣйствія къ пользѣ церквей Грекоунитскихъ, для коихъ много по возможности дѣлали и прежніе благонамѣренныя Пастыри, особенно Митрополитъ Праклій Лисовскій, но и еще много оставалось совершить, чтобы исторгнуть Бѣлое Грекоунитское Духовенство изъ того забвенія, въ какомъ оно оставалось было печальною политикою бывшей Польской Республики, возвыситъ оное въ глазахъ жителей, дать всѣмъ дѣтямъ духовнаго сословія приличное воспитаніе и въ самыхъ церквахъ возстановить въ первобытной чистотѣ обряды Восточной Церкви и правильность Славянскаго чтенія. Заботливый о вѣренномъ ему Духовенствѣ, Митрополитъ Іоса-

Т У Р С К А.

Morning Chronicle zawiera list z Konstantynopola pod 21 Lutego, w którym czytamy: „Listy prywatne z Aleppu pod 30 Stycznia donoszą o wielkich poruszeniach wojsk w tej okolicy. Obawy Porty względem uzbrojeń Baszy Egipskiego, są jednak po większej części usunione, gdyż *Mehmed-Ali* na uczynione wezwanie, ażeby się objaśnił o celu założenia obozu pod Bagdadem, odpowiedział, że terazniejszemu jego zebraniu wojsk ma tylko na celu wynagrodzenie poniesionej porażki w Hedžas, i że dla tego ma zamiar wysłać 50,000 ludzi pod dowództwem swojego syna wzdłuż brzegów Eufratu i tak przez granice północne wkroczyć do środka kraju. Tym sposobem spodziewa się on wkrótce przymusić pokolenia buntownicze Arabów do uznania Sułtana. Tymczasem bardzo wątpić należy: azali to jest prawdziwy cel jego uzbrojeń. Rozważywszy, jakim nakazującym sposobem, *Mehmed Ali* żądał uznania swojej niezawisłości i potwierdzenia następstwa dla swojego syna, zdaje się, że powyższą swoją odpowiedzią chce tylko uspić Portę, ażeby potem, nagle rzuciwszy maskę, wstrząśnięciem nieprzygotowanego przeciwnika, dojść do celu swoich życzeń. (A.P.S.Z.)

Н Е К Р О Л О Г.

Ruski Greko-Unicki kościół, utracił głównego swojego Arcy-Pasterza, Najprzewielebniejszego Metropolity Józafata, Arcy-Biskupa Połockiego, Prezydenta Greko-Unickiego Kollegium Duchownego i różnych orderow Kawalera, który umarł mając 82 lata wieku z żalem duchownej jego trzody i wszystkich, którzy znali wysokie jego zalety. Życie tego szanownego Arcy-Pasterza, poświęcone było Kościołowi i Ojczyźnie, którą Opatrzność dała mu w Rossyi. Pochodząc ze szlachetnej familii *Buthakow*, Gubernii Grodzieńskiej Powiatu Słonimskiego, otrzymał początkowe wychowanie od roku 1768 do 1774 w szkole Żyrowickiej, i z wewnętrzznego powołania do stanu zakonnego, szczególnie zaś do dawnych ustaw Św. Bazylego Wielkiego, wstąpił do jednego z klasztorow Greko Unickich, odbywając tymczasem i dalszy kurs Filozofii. W roku 1779 powierzony mu był obowiązek nauczyciela pierwszych klass w szkole Berезвечkiej, a w roku 1781 był nauczycielem krasomówstwa i poezyi w szkole Żyrowickiej. Ale ten zawód nader był szczyptym dla jego umysłu, przywiązanego do nauk. Przepędził około trzech lat w Rzymie, gdzie otrzymał stopień Doktora Teologii i prawa kanonicznego, a 1785 roku wyświęcił go na kapłana Biskup Grecki. Za powrotem do Litwy, zdolności jego zwróciły nań uwagę, nie tylko Zwierzchności Duchownej, ale i ówczesnego Rządu. Od roku 1785 do 1786 był kaznodzieją w Wileńskim klasztorze Greko-Unickim, a w roku 1786 Król Polski Stanisław mianował go Biskupem Koadjutorem Diecezyi Pińskiej Turowskiej. W tym stopniu sprawował obowiązki Turowskiego Naczelnika Diecezjalnego do roku 1795 go, to jest: do czasu skasowania tej Diecezyi. Kiedy zaś w roku 1798, z Najwyższego rozkazu Cesarza PAWŁA I-go, przywrócona została Brzeska Diecezya Greko-Unicka, Najprzewielebniejszy Jozafat był mianowany jej Biskupem. W roku 1812, w smutnym dla zachodnich Gubernij czasie najścia Napoleona, okazał niezachwiane przywiązanie do Tronu; od roku 1814, z Najwyższej woli, oprócz rzeczywistego swego obowiązku, sprawował jeszcze obowiązek Naczelnika Łuckiej Diecezyi Greko-Unickiej. Zasługi jego stały się bardzo wiadomemi Cesarzowi ALEXANDROWI I, który w roku 1817, wyniósł go na wakuującą dostojność Metropolity Greko Unickich kościołow w Rossyi i obdarzył dochodami Archimandryi Św. Onufrego w Diecezyi Połockiej. Przybywszy do stolicy, Najprzewielebniejszy Jozafat zajął miejsce Prezydenta 2 go Departamentu Rzymsko-Katolickiego Kollegium Duchownego, do którego, podług tamtoczesnego porzątku, należały duchowne sprawy wyznania Greko-Unickiego. Od tego czasu zaczęły się jego więcej ogólne dźiałania ku dobru kościołow Greko-Unickich, dla których wiele, w miarę możności, robili i uprzedni dobrze myślący Pasterze, szczególnie Metropolita Herakliusz Lisowski, ale wiele jeszcze zostawało dokonać, ażeby wydobądź świeckie Duchowieństwo Greko-Unickie z tego zapomnienia, w jakim było zostawione przez nieszczęśliwą politykę byłej Rzeczypospolitej Polskiej, podnieść je w oczach obywateli, dać wszystkim dzieciom stanu duchownego przyzwoite wychowanie i w samych kościołach przywrócić w pierwobytniej czystości obrządku kościoła wschodniego i czystość czytania Sławiańskiego. Troskliwy o powierzone mu duchowieństwo, Metropolita Jozafat był ożywiany w ważnym swym zawodzie stateczną ku niemu przychylnością świętej pamięci Cesarza ALEXANDRA I-go, i teraz szczęśliwie panującego Monarchę, i okazał nowe

фать былъ одушевляемъ на важномъ своемъ поприщѣ постояннымъ благоволеніемъ къ нему блаженный памяти Императора АЛЕКСАНДРА I и нынѣ благополучно Царствующаго Государя, и явилъ новые опыты своей приверженности къ законной власти во время Польскаго мятежа. Его окружное воззваніе къ Грекоунитскому Духовенству, пылало негодованіемъ къ сему чуждому вѣры и чести порожденію Французской революціи. Стоя на краю гроба (по собственному его выраженію), онъ молилъ Всемогущаго воздвигнуть всѣхъ Членовъ и Пастырей Грекоунитской Церкви къ единодушному усердію быть поборниками мира и тишины, къ нарушенію коихъ стремились злоумышленники. Ни что столько не огорчало его какъ легкомысліе и неблагодарность ослѣпленныхъ. Онъ желалъ передать каждому свои собственные чувства безусловной преданности Правительству. За то и оба Монарха отличали и цѣнили его приверженность. Съ 1817 года, въ теченіе двадцати лѣтъ, Митрополитъ Иосафатъ былъ постепенно украшаемъ Орденами: Св. Анны 1-й степени, Св. Владимира 2-й степени, Бѣлаго Орла, Св. Александра Невскаго съ алмазными украшеніями, Св. Андрея Первозваннаго также съ алмазами, и наконецъ богатою Панагією; сверхъ того въ 1833 году Именнымъ Высочайшимъ указомъ изъ Епископовъ Брестскихъ возведенъ въ званіе Архіепископа Полоцкаго. Но достойный Представитель своей Церкви не о себѣ заботился, а объ ней, и имѣлъ утѣшеніе видѣть щедроты, постоянно изливавшіяся на нее отъ Престола. Еще въ 1828 году Грекоунитское Духовное ведомство, съ преобразованиемъ 2-го Департамента Римско-католической Коллегіи въ отдѣльную Грекоунитскую Духовную Коллегію, получило полную самостоятельность; аскорѣ за тѣмъ положено прочное основаніе воспитанію Грекоунитскаго юношества: учреждены двѣ Семинаріи и двадцать Узднскихъ и Приходскихъ училищъ; наконецъ съ передачею всей Грекоунитской части изъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ Обер-Прокурору Святѣйшаго Синода, дана возможность Грекоунитскому Духовенству постепенно достигать тѣхъ выгодъ и преимуществъ, какими можетъ пользоваться въ Имперіи одно лишь Духовенство господствующей вѣры. Маститый Іерархъ, глубоко признательный къ симъ милостямъ Царскимъ, не смотря на преклонность лѣтъ, старался и съ своей стороны содѣйствовать всѣмъ благимъ видамъ Правительства, и будучи всегда строгимъ почитателемъ Христіанской древности, неизмѣнно сохранившійся на Востокъ, самъ, независимо отъ общаго мнѣя Коллегіи, дѣлалъ разныя распоряженія къ устройству Грекоунитскихъ церквей по обрядамъ Восточнымъ. Домашняя церковь его въ С. Петербургѣ могла служить образцомъ для прочихъ: здѣсь, хотя и рѣдко по своимъ болѣзненнымъ припадкамъ, онъ совершалъ Божественное служеніе; здѣсь поставлялъ новыхъ Викарныхъ Епископовъ для обѣихъ Грекоунитскихъ Епархій и здѣсь же давалъ имъ совѣты, какъ служить вмѣстѣ и Царю Небесному и Царю Земному и утверждать Русскую происхожденіемъ паству въ любви къ ея Церкви и къ Россіи. Домашняя жизнь сего Архипастыря соотвѣтствовала гражданской. Онъ любилъ тишину, скромность, уединеніе; былъ для себя бережливъ, но благотворилъ всѣмъ, какъ могъ, и большую часть дня проводилъ въ молитвѣ. Послѣдняя болѣзнь его, приключившаяся отъ разстройства въ желудкѣ, была кратковременна. Видя приближеніе смерти, онъ съ глубокимъ благоговѣніемъ исповѣдался, пріобщился Св. Таинъ и былъ соборованъ Св. елеемъ. Государь Императоръ, осведомившись объ опасномъ состояніи больного, изволилъ принять чрезъ Лейб-Медика Аренда заботливое участіе въ его болѣзни. Августѣйшее вниманіе подкрѣпило умирающаго старца на одну минуту: уста его произнесли вѣчную благодарность. Непрерывно самъ повторяя наизусть псалмы на Славянскомъ языкѣ, онъ испустилъ послѣдній вздохъ съ сердечною молитвою къ Богу, 23-го Февраля, въ 3 часа по полудни. Всѣ обряды къ напутствію въ жизнь будущую, какъ во время болѣзни, такъ и по кончинѣ его, совершены были надъ нимъ Епископомъ Оршинскимъ Василіемъ, который, по собственному его выбору, былъ еще въ 1834 году опредѣленъ къ нему въ помощь Викаріемъ, и нынѣ, по степенію обстоятельствъ незадолго до болѣзни его прибылъ въ С. Петербургъ. Торжественное отиваніе тѣла сего заслуженнаго Архипастыря происходило въ 26-й день Февраля въ его домовую церковь, а преданіе тѣла землѣ въ 28 день того же мѣсяца въ Соборной церкви Троицко-Сергіевой пустыни. (Снб. В.)

Съ 1-го числа наступающ. мѣсяца Апрѣля, принимается подписка на 2-й Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сереб.

дowody swego przywiązania do prawej władzy w czasie rokосу polskiego. Okolna jego odezwa do Greko-Unickiego Duchowieństwa paląca nienawiścią ku temu niegodnemu wiary i honoru płodowi rewolucyi Francuzkiej. Stojąc już na brzegu grobu (podług własnych słów jego), błagał Wszehmocnego, ażeby wzbudził we wszystkich Członkach i Pasterzach Kościoła Greko-Unickiego jednomyślną żądę być obrońcami zgody i pokoju, na których zakłócenie rzucili się źle myślący. Nie go tak nie zasmucało, jak łatwowierność i niewdzięczność zaślepionych. Pragnął on przelać w każdego własne swe uczucia bezwarunkowego poświęcenia się dla Rządu. Za to też obadwaj MONARCHOWIE nagradzali i szacowali jego przychylność. Od roku 1817, w przeciągu dwudziestu lat, Metropolita Jozafat był kolejno zdobiony orderami Św. Anny 1-go stopnia, Św. Włodzimierza 2-go stopnia, Orła Białego, Św. Alexandra-Newskiego z brylantowemi ozdobami, Św. Andrzeja pierwszego wezwania także z brylantami, i nakoniec kosztowną Panaгіją; nadto, w roku 1833 przez Najwyższy Imienny Ukaz podniesiony został z Biskupa Brzeskiego na Arcy-Biskupa Połockiego. Ale godny Reprezentant swego Kościoła nie o sobie myślał, lecz o nim, i cieszył się widząc łaski, które statecznie od Tronu zlewały się na Kościół. Jeszcze w roku 1828 duchowny zarząd Greko-Unicki, zamienieniem 2-go Departamentu Rzymsko-Katolickiego Kollegium w oddzielne Greko-Unickie Kollegium Duchowne, otrzymało zupełną niezawisłość; wkrótce potem położono gruntowne osnovy wychowania młodzieży Greko-Unickiej: założono dwa seminarya i dwadzieście szkół powiatowych i parafialnych; nakoniec po oddaniu całej części Greko-Unickiej z Ministerjum Spraw Wewnętrznych Ober-Prokuratorowi Najświętszego Synodu, дано możność Duchowieństwu Greko-Unickiemu otrzymywać kolejno te korzyści i prerogatywy, jakich może używać w Cesarstwie samo tylko Duchowieństwo wyznania panującego. Sędziwi kapłan, przenikniony do głębi duszy wdzięcznością, za te łaski MONARSZE, pomimo podeszłego wieku, starał się ze swej strony dopomagać wszystkim widokom Rządu, dobro na celu mającym, i będąc zawsze gorliwym czcicielem starożytności Chrześcijańskiej, która się bez odmiany zachowała na wschodzie, sam, nie zależnie od ogólnych środków Kollegium, czynił różne rozporządzenia do urzędowania Kościołów Greko-Unickich podług obrządku Wschodniego. Domowa jego kaplica w St. Petersburgu mogła służyć za wzór dla innych: tu, chociaż rzadko, dla swej choroby, odprawiał mszę świętą; tu święcił nowych Biskupów Wikaryalnych dla obu Dyecezyj Greko-Unickich i tu podawał im rady, jak mają służyć razem i Królowi Niebieskiemu i Królowi Ziemiemu i utwierdzać Ruską z pochodzenia trzodę w miłości ku jej Kościołowi i ku Rosyi. Domowe życie tego Arcy-Pasterza odpowiednie było obywatelskiemu. Lubił spokojność, skromność, samotność; był dla siebie oszczędny; ale innym wyświadczał dobrodziejstwa, podług możności, i większą część dnia trawił na modlitwie. Ostatnia jego choroba, pochodząca od zrujnowania żołądka, była krótka. Widząc przybliżenie się śmierci, z Chrześcijańską pobożnością odbył spowiedź, przyjął Sakramenta Świętego i ostatnie olejem świętym Pomazanie. CEWARZ JEGO MOŚĆ, dowiedziawszy się o niebezpiecznym stanie chorego, raczył oświadczyć przez Leib-Medyka Arendta, swoje troskliwe uczestnictwo w jego chorobie. Ten okaz Najłaskawszych względów, pokrzepił umierającego starca na chwilę: usta jego wieczną wymówiły podziękę. Nieustannie powtarzając napamięć psalmy w języku sławiańskim, wydał ostatnie tchnienie z serdeczną modlitwą do Boga, 23-go Lutego, o godzinie 3-ciej z południa. Wszystkie obrządki na drogę wieczności, tak w czasie choroby, jak i po jego skonaniu, odprawiał Biskup Orszański Bazyli, który, z własnego jego wyboru, był jeszcze w roku 1834 naznaczony mu do pomocy Wikaryuszem, a teraz, ze zbiegu okoliczności, nieco przed jego chorobą przybył do St. Petersburga. Uroczyste nabożeństwo nad zwłokami tego zasłużonego Arcy-Pasterza, odbywało się dnia 26-go Lutego w domowej jego kaplicy, a oddanie ciała ziemi dnia 28-go tegoż miesiąca w Sobornej Cerkwi Troickiego klasztoru Św. Sergiusza. (G.S.P.)

Od dnia 1-go nādchodzącego miesiąca Kwietnia, zaczyna się prenumerata na 2-gi tego roku Kwartal gazety Kuryera Litewskiego. — Cena zwyczajna rubli srebrem z kop. 25.